

Márton Károly (1995)

1918. február 17-én születtem Viss községben. A Sárospataki református főgimnáziumban érettségiztem 1937-ben. Majd a Debreceni Tudományegyetem hittudományi karán tanultam 1941-ig. Debreceni segédlelkészi évek után 1945. február végén D.Dr. Révész Imre püspök úr ajánló levelével mentem Földesre helyettes lelkésznek. Néhány hónap kellett, hogy a földesi gyülekezet, illetve község (mert ez ugyanaz volt) és a 27 éves fiatal pap egymásra találjanak és ezután 39 éven át szolgáljanak egymás javára. Isten különös gondoskodásának és ajándékának láttam akkor és így érzem ma öreg fejjel is, hogy nekem adta, reám bízta ezt a meleg szívű, szorgalmas, hitéhez ragaszkodó szép, népes gyülekezetet és községet. Az első és kölcsönös szeretet mindvégig megmaradt. Mindig tisztelték bennem a papot, érezték, hogy értük, javukra dolgozom, szolgálom őket. Nincs a gyülekezetben egyetlen család sem, akikkel a 39 év alatt ne kerültem volna közvetlen kapcsolatba, hiszen ez idő alatt megkereszteltem 3190 gyermeket, eltemettem 2243 halottat és 1457 párra kértem áldást esküvőjén.

Lelkipásztori esküm szerint az a szempont vezetett, hogy mint „pásztor” az Úr Jézus parancsa szerint legyek só és világosság. Só, amely megízesít és óv a romlástól és világosság, mely eligazít az élet útján. A nehéz önkényuralom idején a gyülekezet életében semmi törés nem következett be. Példamutató volt az egyházmegye 25 gyülekezete között. 1945-től 1983-ig szolgáltam, ez idő alatt kétszer újíttuk fel a templomot és parókiát. Villanyt, vizet bevezettük, orgonát a háborús károktól kijavítottuk és villany meghajtására szereltük, a harangokat villamosítottuk, a templomba kovácsoltvas csillárokat és szőnyeget, a gyülekezeti terembe székeket vásároltunk. Mindez a gyülekezet, a község lakói áldozatkészségének bizonyossága. Boldog örömmel vallom, hogy a kölcsönös szeretet nyugdíjba menetelemmel nem szakadt meg, azóta is hazamegyek Földesre, hívogatnak szolgálatra. Mindennek a csúcsa, számomra holtig tartó öröme, hogy „FÖLDES KÖZSÉGÉRT” emlékérmét kaptam. Több ciklusban voltam községi és járási tanácstag. A Hajdúvidéki egyházmegyében 14 éven át voltam egyházmegyei főjegyző (esperes helyettes).

Nyugdíjas éveimben is szívem szerint örömmel látom, hogy a község évről-évre fejlődik, szépül gyarapodik, amiért is a község lakóira és vezetőire Isten áldását kérem.

Mivel fejezhetném be e néhány soros visszaemlékezésemet, mint Isten igéjéből vett mondattal: „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltétetett nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon.”

(II. Timótheus 4: 7-8.)